

Leven God tot eer

Hartelijk geliefde broeders, zusters en jonge mensen,

Gisteren thuisgekomen uit een volledig besneeuwd Vlissingen, begin ik u nu over de lente te schrijven die op het noordelijk halfrond zou beginnen. Onze forsythia blijkt vol knoppen te zitten. Voor mij wat onzichtbaar heeft de natuur zich al opgemaakt voor het nieuwe voorjaar. Wat goed dat zij eraan gedacht heeft, want ik had verzuimd het in mijn agenda te zetten. ☺ En zo wordt het toch lente: de natuur vernieuwt zich, terwijl de boom boom blijft, de vogel vogel en de mens mens. Alles toont zich in een nieuwe pracht. En uit leven komt nieuw leven voort.

Eerder schreef ik u: 'Onze apostolische cultuur bouwt op een diep ontzag en waardering voor schepping, dus voor de mens, en dus ook voor mezelf.' Drie dimensies die het mogelijk maken om inhoud aan het leven te geven. Waarmee vul ik het mijne? Een jaar terug namen we ons met Pasen voor eenvoudig apostolisch te zijn. Niet dat dit altijd eenvoudig is, want ik heb er soms mijn handen aan vol. We hebben geoefend in vergeven, in vriend blijven, in waarderen, in onbaatzuchtig liefhebben. En niet alleen geoefend ... Het is de kern van ons apostolisch-zijn. We hebben als het ware met het leven een verbond gesloten. Dan is het krachtig om met Pasen het verbond te vernieuwen. Me opnieuw verbonden te weten met de schepping, waar wij allen deel van uitmaken en die als levensbron in ons welt. En te beseffen dat u en ik het talent hebben gekregen om zelf te creëren.

'k Wil m'n leven

inhoud geven

waarlijk God tot eer.

Mij daarop bezinnen,

steeds opnieuw beginnen,

is wat ik begeer.

'k Wil niet wachten,

maar m'n krachten

zoeken in Gods woord

'k Zal al biddend waken,

mij gaan eigen maken

wat m'n ziel bekoort.

'k Wil de wegen

waarop zegen

rusten kan, steeds gaan,

in m'n spreken, hand'len,

ja, in denken, wand'len

*als een godskind staan.**

Het komt altijd op de praktijk aan. In mijn spreken, mijn handelen, mijn denken en mijn wandelen als een godskind staan. Soms eens bij wijze van spreken uit die comfortabele vierkante meter stappen, in een beweging naar de ander. Graag midden in de wereld, samen met de mensen die ik tref.

Een godskind. Is dat niet een dualistische gedachte? In de mens God zien, is een religieuze wijze van kijken. In 325 werd op het concilie van Nicea besloten dat Jezus zowel mens als God was. In het Thomasevangelie lezen we dat Jezus het daar helemaal mee eens zou zijn geweest, met dien verstande dat dit voor alle mensen geldt. **

En mochten mensen elkaar kwijt dreigen te raken op het al of niet bestaan van God, zullen hopelijk juist wij in staat zijn bruggen te slaan door God als Liefdemacht tussen mensen beleefbaar te maken. Het getuigt van kracht en levensinzicht om vanuit eigen verantwoordelijkheid hieraan te werken in plaats van te wachten tot een ander ermee begint. Voor die gezindheid willen we elkaar blijven inspireren en elkaar er van harte in bemoedigen. Werkelijk leven is leven in verbondenheid, met jezelf en de ander, in voor- en tegenspoed. Een verbondenheid die ruimte biedt voor ieders ontplooiing. In verbondenheid leven en je kunnen ontplooiën, geven diepgang aan je bestaan. Ik ben heel dankbaar dat eminente mensen ons in deze levenshouding zijn voorgedaan. Zij, die, soms tegen weerstand in, hebben volhard in hun apostolisch-zijn. We blijven met hen verbonden.

Deze zondag mogen we een extra liefdesaanbieding brengen, een mooie traditie met Pasen. Een liefdesaanbieding, gebracht uit dankbaarheid en trouw, draagt bij aan de duurzaamheid van ons Werk.

Vandaag zullen velen elkaar op de dag van verbondsvernieuwing treffen. Hoewel ik niet opnieuw voor een beeldverbinding kan zorgen, zal de verbondenheid met u allen voelbaar zijn en dus doorwerken. Innerlijke vernieuwing is voor eenieder mogelijk. En als dit soms eens moeilijk blijkt, zullen we elkaar in liefde nabij zijn.

Met een liefdesgroet,

uw Apostel

Op eerste paasdag kom ik 's middags graag samen met alle dienenden voor de verbondsvernieuwing in de Doelen te Rotterdam.

Goede Vrijdag ga ik met mijn vrouw mee naar onze thuisgemeenschap.

Zondag was ik in Vlissingen Er was ook confirmatie.

* Zangkoorlied 7, *Leven God tot eer*

** Bram Moerland, *Schatgraven in Thomas*, p. 30

De week ervoor mocht ik in Harderwijk herder Van der Wal vragen de voorgangersplaats van herder Verhoog over te nemen.